

हरिच

प्रवोचदेनं गगनस्रुगा रघुः
स्वरेण धीरेण निवर्तयन्निव ॥”)

पीतवर्णः । इत्यनेकार्थकोषः ॥

हरिकः, पुं, (हरिरेव । हरि + स्वार्थं मंत्रायां वा कन् ।) पीतहरितवर्णाः । तत्पर्यायः । हालकः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ चौरः । अच-
क्रीडकः । इति केचित् ॥

हरिकेलीयः, पुं, (हरिकेलिमर्हतीति । हरिकेलि
+ कः ।) वङ्गदेशः । इति हेमचन्द्रः । तद्दे-
गस्थे, त्रि ॥

हरिकेशः, पुं, (हरिः पिङ्गलः केशो यस्य ।)
शिवः । इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते ।
१३ । १७ । ४४ ।

“दोर्घच हरिकेशस्य सुतीर्थः कृष्ण एव च ॥”

विष्णुः । यथा, महाभारते । ६ । ६२ । ५० ।

“महोरग वराहाय हरिकेश विभो ! जय ॥”

शिवभक्तयत्नविशेषः । स तु शिवप्रसादात् दृष्ट-
पाण्डित्यं चैवपालत्वादिकञ्च प्राप्तवान् । यथा,

“एवमुक्त्वा ततो देवः सह देव्या जगत्पतिः ।
जगाम यक्षो यत्रास्ते कृगो धमनिस्सन्ततः ।
तं दृष्ट्वा प्रणतं भक्त्या हरिकेशं हृषध्वजः ।
दिव्यं चक्षुरदासस्मै यैनापश्यत् स शङ्करम् ॥

सूत उवाच ।

अथ यच्चक्षदा तत्र शनैरुन्मोक्षं चक्षुषी ।
अपश्यत् स शिवं देवं हृषं ध्वेतसुपाश्रितम् ॥

देव उवाच ।

जरामरणनिर्मुक्तः सर्व्यप्रोक्तविदर्जितः ।
भविष्यसि गणाध्यक्षो वरदः सर्व्यपूजितः ॥
अजेयथापि लोकानां योगेश्वर्यसमन्वितः ।
अक्षदद्यापि लोकेभ्यः क्षेत्रपालो भविष्यसि ॥
महाबली महासत्त्वो ब्रह्मस्थो मम च प्रियः ।
व्राणच दृष्टपाण्डित्यं महायोगी तथैव च ॥
उद्भ्रमः सधूमश्चैव गणो मे परिचारकौ ।
तवाज्ञया करिष्येते लोकयोद्भ्रमसधूमौ ॥”
इति मातृखे । १० । ८८—९० ; ९६—९८ ॥

हरिक्रान्ता स्त्री, (हरिणा क्रान्ता ।) विष्णु-
क्रान्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरिगृहं, स्त्री, (हरिगृहम् ।) हरैराजयः ।
पुरीविशेषः । तत्पर्यायः । एकचक्रम् २ शम्भु-
पुरी ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हरिचन्दनं, पुं, स्त्री, (हरिरिन्द्रस्य प्रियं चन्दनम्)
देवतद्विशेषः यथा,—

“पञ्चैते देवतरवो मन्दारः पारिजातकः ।
सन्तानः कल्पद्रुमश्च पुंसि वा हरिचन्दनम् ॥”
इति स्वर्गवर्गं अमरः । १ । १ । ५३ ॥

देवभूमावेव सभवात् देवतकः । चन्दयति
आह्लादयति चन्दनं चदि आह्लादे दीप्तौ
नन्द्यादित्वादनः । हरिरिन्द्रस्य चन्दनं हरि-
चन्दनम् । इति तट्टीकार्या भरतः ॥ * ॥ चन्दन-
विशेषः । तत्पर्यायः । तैलपर्णिकम् २ गोशी-
र्षम् ३ । इति मनुष्यवर्गं अमरः । २ । ६ । १३१ ॥

चौबि हरिचन्दने । चन्दनविशेषाणां प्रथक्

हरिणः

प्रथक् नामानौत्पन्ने । तथा च तिलस्यैव पर्ण-
मस्य तिलपर्णां हृषभेदः ततो जातं तैलपर्णिकम् ।
धवलं सुशीतलं चन्दनं तैलपर्णिकम् ।
गोः शीर्षं गोशीर्षं तदाकारं मलयकेद्रे जातं
गोशीर्षम् । कालताम्रव्यामिश्रणं सुत्पलगन्धि
प्रतिशुरभि शीतलतया सदैव संप्रैषितं गो-
शीर्षम् । कपिलवर्णत्वात् हरि च तच्चन्दन-
चेति हरिचन्दनम् । हरिरिन्द्रस्य चन्दनं वा ।
हरिमण्डकस्ताकारे पर्वतभागे जातत्वाद्वा
हरिचन्दनम् । इति भरतः ॥ तत्पर्यायान्तरं
सुरार्हम् २ हरिगन्धम् ३ इन्द्रचन्दनम् ४ दिव्यम्
५ दिविजम् ६ महागन्धम् ७ नन्दनजम् ८
लोहितजम् ९ । हरिचन्दनं कोकणेषु प्रसि-
द्धम् । अस्य गुणाः ।

“हरिचन्दनन्तु दिव्यं हिमं तदिह दुर्बलं मनुजैः ।
पित्ताटोपविलोपि वमथुश्चमशोधमान्यमेदो-
हृत् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

(पीतचन्दनम् । कलम्ब इति लोके ।
“कालीयकन्तु कालीयं पीताभं हरिचन्दनम् ।
हरिप्रियं कालसारं तथा कालानुसार्थिकम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
पारिभाषिकहरिचन्दनं यथा,—

“दृष्ट्वा तुलसीकाष्ठं कर्पूरागुर्योगतः ।
अथवा केशरैर्योज्यं हरिचन्दनमुच्यते ॥”

इति पाद्मे पातालखण्डे १२ अध्यायः ॥
हरिचन्दनं, स्त्री, (हरिचन्दनं तद्दृष्टार्थस्यस्येति ।
अच् ।) ज्योत्स्ना । जुहुमम् । इति मेदिनी ॥
पद्मकेशरम् । इति इलायुधः ॥ कान्ताङ्गम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणः, पुं, (हरति मनः क्रियते गोतादिना वा ।
हृ + “श्लात्वाङ्जविभ्य इन्च् ।” उवा० २ ।
४६ । इति इन्च् ।) स्त्रनामाख्यातपशुः । तत्पर्यायः ।
शृगः २ कुरङ्गः ३ वातायुः ४ अजिन-
योनिः ५ । इत्यमरः । २ । ५ । ८ ॥ सारङ्गः ६
चलनः ७ पृषत् ८ भौहृदयः ९ मयुः १० ।
इति जटाधरः ॥ चारुलोचनः ११ जिनयोनिः
१२ कुरङ्गमः १३ ऋषः १४ ऋष्यः १५ रिष्यः
१६ रिष्यः १७ एषः १८ एषकः १९ । इति
शब्दरत्नावली ॥ कृष्णतारः २० सुलोचनः २१
पृषतः २२ । अस्य मांसगुणाः ।

“एषस्य मांसं लघु शीतहृषं
त्रिदोषहृत् पटुरसदच कृष्णम् ।
कुरङ्गमांसं मधुरश्च यदहत्
कफापहं पित्तहरं मरुदम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

अपि च ।

“हरिणः शीतलो वक्षविषमूत्रो दीपनो लघुः ।
रक्षे पाके च मधुरः सुगन्धिः सन्निपातहा ॥
एषः कषायो मधुरः पित्ताहृत्कफनाशनः ।
संपाहो रोचनो हृद्यो बलकृष्णरनाशनः ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

हरिणी

गन्धश्च ।

“कुरङ्गो हंसो बन्धुः शीतलः पित्तहृद्गुणः ।
मधुरो वातहृद् पाहो किञ्चित्कफकरो मतः ॥
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

हरिणस्य पञ्चभेदो यथा,—

“हरिणश्चापि विज्ञेयः पञ्चभेदोऽत्र भैरव ।
ऋष्यः कृष्णो वक्षश्चैव पृषतश्च शृगस्तथा ।
एते बलिप्रदानेषु चर्मदाने च कौर्त्तिताः ॥”

इति कालिकापुराणे ६६ अध्यायः ॥ * ॥
शृङ्गवर्णः । विष्णुः । शिवः । (यथा, महा-
भारते । १३ । १७ । ११८ ।

“आषाढश्च सुषाढश्च ध्रुवोऽथ हरिणो हरः ॥”
सूर्यः । हंसः । इति केचित् ॥ (ऐरावत-
वंशोद्भूतनागविशेषः । यथा, महाभारते । १ ।
५७ । ११ ।

“ऐरावतः पारिजातः पाण्डुरो हरिणः
कृगः ।

विहङ्गः शरभो मेदः प्रमोदः संहतापनः ।
ऐरावतकुलादेते प्रविष्टा ह्यङ्गाह्वनम् ॥”
पाण्डुवर्णः । तदयुक्ते, त्रि ॥ इत्यमरः । १ । ५ । १३ ॥
(यथा, महाभारते, १ । १ । १३५ ।
“स भोगान् विविधान् भुञ्जन् रत्नानि विवि-
धानि च ।

कथितो हृतराष्ट्रस्य विवर्णो हरिणः कृगः ॥”
हरिणनर्त्तकः, पुं, (हरिण इव नृत्यतीति । नृत् +
णुल् ।) किन्नरः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणहृदयः, त्रि, (हरिणस्यैव भीतं हृदयं
यस्य ।) भौकः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणाची, स्त्री, हृदयविलासिनीनामगन्धद्रव्यम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (हरिणस्य अक्षिणीव
अक्षिणी यस्याः । समासे षः । ङीप् । शृग-
लोचना रमणी ॥)

हरिणाहः, पुं, (हरिणः अह्विङ्गं यस्य ।)
चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणी, स्त्री, (हरिण + ङीष् ।) शृगी । (यथा,
रघुः । २ । ११ ।

“धनुर्भूतोऽप्यस्य द्यार्द्रभाव-
माख्यातमन्तःकरणं विंशद्भिः ।
विलोकयन्त्यो वपुरापुरस्थां-
प्रकामविस्तारफलं हरिण्यः ॥”

स्वर्गप्रतिमा । इत्यमरः । ३ । ४ । ५० ॥ (हरित +
ङीष् । तस्य नः ।) हरिता । नारीभेदः । हृत्त-
भेदः । इति मेदिनी ॥ (तद्गणनं यथा,—
“नसमरला गः पशुवेदे हंयैर्हरिणो मता ॥”
विस्तारस्तु हृन्ः शब्दे द्रष्टव्यः ॥) मञ्जिष्ठा ।
स्वर्गयुधी । इति राजनिर्घण्टः ॥ तदक्षी ।
वरक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥ (सुराङ्गनाभेदः ।
यथा, रघुः । ८ । ७८ ।

“अरतः किल दुर्बलं तप-
स्तुष्टविन्दोः परिशुद्धितः पुरा ।
प्रजिह्वाय समाधिमेदिनीं
हरिरक्षो हरिणीं सुराङ्गनाम् ॥”